

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 12 november 2019
(OR. en)

13997/19

**Interinstitutionellt ärende:
2019/0239(NLE)**

**FISC 432
ECOFIN 984**

FÖRSLAG

---

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	11 november 2019
till:	Jeppje TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2019) 547 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT om ändring av beslut 2007/884/EG om bemyndigande för Förenade kungariket att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 169 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

---

För delegationerna bifogas dokument – COM(2019) 547 final.

Bilaga: COM(2019) 547 final

Bryssel den 11.11.2019
COM(2019) 547 final

2019/0239 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om ändring av beslut 2007/884/EG om bemyndigande för Förenade kungariket att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 169 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

MOTIVERING

Enligt artikel 395.1 i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan kallat *mervärdesskattedirektivet*¹) får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i det direktivet för att förenkla uppbörden av mervärdesskatt eller för att förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt.

Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 2 april 2016 ansökte Förenade kungariket om bemyndigande att få fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från de allmänna principer som styr rätten till avdrag av ingående mervärdesskatt i samband med personbilar som hyrs eller leasas när personbilen inte enbart används för affärsbruk. Förenade kungariket lämnade tillsammans med ansökan om förlängning en rapport och en översyn av den procentuella begränsning som tillämpades på rätten att dra av mervärdesskatt för hyra eller leasing av personbilar som inte uteslutande används för affärsbruk.

Genom skrivelser av den 29 april 2019 underrättade kommissionen, i enlighet med artikel 395.2 i mervärdesskattedirektivet, övriga medlemsstater om Förenade kungarikets ansökan. Genom en skrivelse av den 2 maj 2019 underrättade kommissionen Förenade kungariket om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att kunna bedöma ansökan.

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Enligt artiklarna 168 och 169 i mervärdesskattedirektivet får en beskattningsbar person dra av mervärdesskatt för inköp i samband med sina skattepliktiga transaktioner. Samtidigt föreskrivs i artikel 26.1 a i mervärdesskattedirektivet att användningen av varor som ingår i en rörelses tillgångar för privat bruk ska likställas med ett tillhandahållande av tjänster mot ersättning, om mervärdesskatten för dessa varor helt eller delvis är avdragsgill. Detta system säkerställer att slutlig konsumtion beskattas när den ingående mervärdesskatten har dragits av i ett tidigare led.

När det gäller motorfordon är det ibland svårt och betungande för beskattningsbara personer att identifiera och registrera uppdelningen mellan affärsbruk och privat bruk, och likaledes för skatteförvaltningen att kontrollera den faktiska uppdelningen av bruket. Det skulle vara fallet även om Förenade kungariket använder sig av den möjlighet som ges i artikel 168a.2 i mervärdesskattedirektivet, nämligen att begränsa avdraget för utgifter relaterade till tjänstebilar i förhållande till den beskattningsbara personens faktiska användning av dem i rörelsens verksamhet. Eftersom antalet fordon med blandat bruk är stort, kan skatteundandragandet bli betydande.

För att förenkla uppbörden av mervärdesskatt och bekämpa skatteundandragande har Förenade kungariket sedan 1995², och senaste gången år 2016³, bemyndigats att till och med

---

¹ EGT L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Rådets beslut 95/252/EG av den 29 juni 1995 om tillstånd för Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland att tillämpa regler som avviker från artiklarna 6 och 17 i sjätte direktivet (77/388/EEG) om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter (EGT L 159, 11.7.1995, s. 19).

den 31 december 2019 begränsa hyrestagarens eller leasingtagarens avdragsrätt till 50 % av den ingående mervärdesskatten på avgifterna för hyra eller leasing av en personbil som inte enbart används för affärsbruk. För att undvika dubbelbeskattning bemyndigades Förenade kungariket också att inte behandla en beskattningsbar persons privata bruk av en företagsbil som hyrs eller leasas som ett tillhandahållande av tjänster mot ersättning.

Genom denna avvikelse behöver hyrestagare eller leasetagare inte i detalj registrera alla körsträckor för var och en av dessa bilar och redovisa mervärdesskatt för privat bruk. Den möjlighet som beskrivs i artikel 168a.2 i mervärdesskattedirektivet omfattar inte en schablonmässig partiell avdragsrätt och kan bara tillämpas på ingående mervärdesskatt på bilar som utgör rörelsetillgångar för den beskattningsbara personen. En avvikelse är därför en lämplig åtgärd för att uppnå den begärda förenklingen.

I enlighet med artikel 3.2 i rådets beslut 2007/884/EG⁴, i dess ändrade lydelse, har Förenade kungariket lämnat en rapport rörande tillämpningen av beslutet som innehåller en översyn av den procentuella begränsning som tillämpats på rätten att dra av mervärdesskatt för hyra eller leasing av bilar som inte uteslutande används för affärsbruk.

I regel beviljas avvikelser för en begränsad tid så att man kan bedöma om den särskilda åtgärden är ändamålsenlig och effektiv. Rapporten från Förenade kungariket tyder i nuläget på att fördelningen på 50 % affärsbruk och 50 % privat bruk (eller annat rörelsefrämmande ändamål enligt artikel 26.1 a i direktiv 2006/112/EG) fortfarande speglar den allmänna fördelningen mellan beskattningsbara personers affärsbruk och privata bruk av leasade och hyrda bilar i Förenade kungariket. En förlängning av åtgärden är därför lämplig.

Förenade kungariket har ansökt om bemyndigande att få fortsätta tillämpningen av avvikelsen fram till slutet av den genomförandeperiod som planeras i utträdesavtalet. Den 29 mars 2017 anmälde Förenade kungariket sin avsikt att utträda ur unionen i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). Enligt artikel 50.3 i EU-fördraget ska fördragen upphöra att vara tillämpliga på den stat som utträder från och med den dag då avtalet om utträde träder i kraft eller, om det inte finns något sådant avtal, två år efter anmälan, om inte Europeiska rådet i samförstånd med den berörda medlemsstaten med enhällighet beslutar att förlänga denna tidsfrist. Tidsfristen har förlängts tre gånger, senast genom Europeiska rådets beslut (EU) 2019/1810⁵, genom vilket den förlängdes fram till och med den 31 januari 2020.

---

³ Rådets beslut 2007/884/EG av den 20 december 2007 om bemyndigande för Förenade kungariket att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 169 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 346, 29.12.2007, s. 21) förlängdes genom rådets genomförandebeslut 2011/37/EU av den 18 januari 2011 (EUT L 19, 22.1.2011, s. 11) fram till och med den 31 december 2013 och genom rådets genomförandebeslut 2013/681/EU av den 15 november 2013 fram till och med den 31 december 2016 (EUT L 316, 27.11.2013, s. 41) och genom rådets genomförandebeslut (EU) 2016/2265 av den 6 december 2016 (EUT L 342, 15.12.2016, s. 28) fram till och med den 31 december 2019.

⁴ Rådets beslut 2007/884/EG av den 20 december 2007 om bemyndigande för Förenade kungariket att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 169 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 346, 29.12.2007, s. 21).

⁵ Europeiska rådets beslut (EU) 2019/1810 antaget i samförstånd med Förenade kungariket av den 29 oktober 2019 om förlängning av tidsfristen enligt artikel 50.3 i EU-fördraget (EUT L 278I, 30.10.2019, s. 1).

Den 11 januari 2019 godkände rådet, genom beslut (EU) 2019/274⁶, undertecknandet av utträdesavtalet som antagits på förhandlingsnivå den 14 november 2018. Unionen bekräftade att den är redo att snabbt underteckna och ingå utträdesavtalet om Förenade kungarikets parlament godkänner det. I del fyra i utträdesavtalet⁷ föreskrivs en övergångsperiod, som inleds den dag när avtalet träder i kraft, under vilken unionslagstiftningen fortsätter att tillämpas för och i Förenade kungariket enligt vad som fastställts i avtalet.

I alla händelser gäller detta beslut bara så länge som unionslagstiftningen tillämpas för och i Förenade kungariket.

Därför anses det, med tanke på osäkerheten vad gäller dagen för när utträdesavtalet träder i kraft, att den lämpligaste lösningen är att inkludera en tidsfristklausul som fastställs till den 31 december 2022. Förenade kungariket uppmanas att lägga fram en ny rapport senast den 1 april 2022, om en ny ansökan om förlängning skulle planeras efter den 31 december 2022.

Om Förenade kungariket utträder ur Europeiska unionen utan avtal eller om utträdesavtalet ratificeras, bör avvikelserna upphöra att gälla beroende på vilket datum som infaller först: Endera den 31 december 2022 eller dagen för utträdet från unionen utan avtal eller den dag när den övergångsperiod som planeras i utträdesavtalet upphör att gälla om utträdesavtalet ratificeras.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Liknande avvikelser från avdragsrätten har beviljats andra medlemsstater.

Enligt artikel 176 i mervärdesskattedirektivet föreskrivs att rådet ska besluta om vilka utgifter som inte ska medföra rätt till avdrag av mervärdesskatt. Fram till dess ger direktivet medlemsstaterna rätt att behålla de begränsningar som gällde den 1 januari 1979. Det finns därför ett antal bestämmelser om ”frysning” som begränsar rätten till avdrag av mervärdesskatt i fråga om personbilar.

En sådan avvikelse är, trots tidigare initiativ för att fastställa regler för vilka kategorier av utgifter som kan omfattas av en begränsning av avdragsrätten⁸, lämplig i avvaktan på en harmonisering av dessa regler på EU-nivå.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORCIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 395 i mervärdesskattedirektivet.

---

⁶ Rådets beslut (EU) 2019/274 av den 11 januari 2019 om undertecknande på Europeiska unionens och Europeiska atomenergigemenskapens vägnar av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 47 I, 19.2.2019, s. 1).

⁷ Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT C 144 I, 25.4.2019, s. 1).

⁸ KOM(2004) 728 slutlig – Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG i syfte att förenkla skyldigheterna på mervärdesskatteområdet (EUT C 24, 29.1.2005, s. 10), återkallat den 21 maj 2014 (EUT C 153, 21.5.2014, s. 3).

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Mot bakgrund av den bestämmelse i mervärdesskattedirektivet som ligger till grund för förslaget är subsidiaritetsprincipen inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Beslutet avser ett bemyndigande som beviljas en medlemsstat på dess egen begäran och utgör därför ingen förpliktelse.

På grund av avvikelens begränsade omfattning står den särskilda åtgärden i proportion till det mål som eftersträvas, nämligen att förhindra vissa former av skatteundandragande eller skatteflykt och att underlätta uppbörden av mervärdesskatt i en specifik sektor.

- **Val av instrument**

Enligt artikel 395 i mervärdesskattedirektivet är en avvikelse från de gemensamma mervärdesskattegrupperna bara möjlig om rådet ger ett enhälligt bemyndigande på grundval av ett förslag från kommissionen. Ett rådsbeslut är också det lämpligaste instrumentet, eftersom det kan riktas till enskilda medlemsstater.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Det har inte genomförts något samråd med berörda parter. Detta förslag grundas på en ansökan från Förenade kungariket och berör endast denna medlemsstat.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Det har inte behövts några externa sakkunnigutlåtanden.

- **Konsekvensbedömning**

Beslutet syftar till en förlängning av en förenklingsåtgärd som syftar till att motverka undandragande av mervärdesskatt och förenkla förfarandet för skatteuppbörd. Begränsningen på 50 % ingående skatt är ett riktmärke för det faktiska skattebelopp som ska betalas för användning av denna typ av bilar för privat bruk. Den tar bort behovet för hyrestagaren eller leasetagaren att registrera alla körsträckor som körs privat med företagets bilar och att för beskattningsändamål redovisa den privata körsträckan för varje bil.

Eftersom tillämpningsområdet är snävt och tillämpningsperioden begränsad kommer dock effekterna under alla omständigheter att vara begränsade.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte EU:s budget negativt.

5. ÖVRIGA INSLAG

Förslaget innehåller en bestämmelse om tidsbegränsning i form av en bortre tidsgräns som fastställts till den 31 december 2022. Om Förenade kungariket utträder ur Europeiska unionen före den dagen, utan ett avtal, upphör detta beslut automatiskt att gälla på dagen för utträdet till följd av tillämpningen av artikel 50 i EU-fördraget. Om utträdesavtalet träder i kraft upphör beslutet att gälla den dag när den övergångsperiod som planeras i utträdesavtalet upphör att gälla, om den dagen infaller före den 31 december 2022.

Om Förenade kungariket skulle överväga ytterligare en förlängning av den avvikande åtgärden efter 2022, bör en ny utvärderingsrapport lämnas in till kommissionen, tillsammans med ansökan om förlängning, senast den 1 april 2022.

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om ändring av beslut 2007/884/EG om bemyndigande för Förenade kungariket att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 169 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹, särskilt artikel 395.1 första stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I artiklarna 168 och 169 i direktiv 2006/112/EG föreskrivs en rätt att dra av mervärdesskatt som tas ut på leveranser av varor och tillhandahållanden av tjänster som används för beskattningsbara personers beskattade transaktioner eller vissa andra ändamål. I artikel 26.1 a i det direktivet behandlas användningen av en rörelses tillgångar för den beskattningsbara personens eget eller personalens privata bruk, eller mer generellt, sådan användning för andra ändamål än den egna rörelsen, som ett tillhandahållande av tjänster mot ersättning.
- (2) Genom rådets beslut 2007/884/EG² bemyndigas Förenade kungariket att till 50 % begränsa rätten för en person som hyr eller leasar en bil att dra av mervärdesskatt i enlighet med artikel 168 eller artikel 169 i direktiv 2006/112/EG för kostnader för att hyra eller leasa en bil, när bilen inte enbart används för affärsbruk. Genom det bemyndigas Förenade kungariket också att inte behandla användning av en företagsbil som har hyrts eller leasats av en beskattningsbar person för privat bruk som tillhandahållande av tjänster mot ersättning. Genom dessa förenklingsåtgärder tar man bort behovet för hyrestagaren eller leasetagaren att registrera alla körsträckor som körs privat med den bilen och att för beskattningsändamål redovisa den faktiska körsträcka som körs privat i den bilen. Beslut 2007/884/EU upphör att gälla den 31 december 2019.
- (3) Genom en skrivelse registrerad hos kommissionen den 2 april 2019 ansökte Förenade kungariket om att få fortsätta att tillämpa de avvikande åtgärder som godkändes genom beslut 2007/884/EG (nedan kallade *de avvikande åtgärderna*).

¹ EGT L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Rådets beslut 2007/884/EG av den 20 december 2007 om bemyndigande för Förenade kungariket att fortsätta att tillämpa en åtgärd som avviker från artiklarna 26.1 a, 168 och 169 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 346, 29.12.2007, s. 21).

- (4) Genom en skrivelse av den 29 april 2019 underrättade kommissionen övriga medlemsstater i enlighet med artikel 395.2 i direktiv 2006/112/EG om Förenade kungarikets ansökan. Genom en skrivelse av den 2 maj 2019 underrättade kommissionen Förenade kungariket om att den hade alla nödvändiga uppgifter för att kunna bedöma ansökan.
- (5) Den 29 mars 2017 anmälde Förenade kungariket sin avsikt att utträda ur unionen i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). Enligt artikel 50.3 i EU-fördraget ska fördragen upphöra att vara tillämpliga på den stat som utträder från och med den dag då avtalet om utträde träder i kraft eller, om det inte finns något sådant avtal, två år efter anmälan, om inte Europeiska rådet i samförstånd med den berörda medlemsstaten med enhällighet beslutar att förlänga denna tidsfrist. Tidsfristen har förlängts tre gånger, senast genom Europeiska rådets beslut (EU) 2019/1810³, genom vilket den förlängdes fram till och med den 31 januari 2020.
- (6) Den 11 januari 2019 godkände rådet, genom beslut (EU) 2019/274⁴, undertecknandet av det utträdesavtal som antagits på förhandlingsnivå den 14 november 2018. Unionen bekräftade att den är redo att snabbt underteckna och ingå utträdesavtalet om Förenade kungarikets parlament godkänner det. I del fyra i utträdesavtalet⁵ föreskrivs en övergångsperiod, som inleds den dag när avtalet träder i kraft, under vilken unionslagstiftningen fortsätter att tillämpas för och i Förenade kungariket enligt vad som fastställts i avtalet.
- (7) I alla händelser gäller detta beslut bara så länge som unionslagstiftningen tillämpas för och i Förenade kungariket.
- (8) Tillsammans med denna ansökan lämnade Förenade kungariket en rapport till kommissionen i enlighet med artikel 3.2 i beslut 2007/884/EU, inklusive en översyn av den procentuella begränsning som tillämpats på avdragsrätten för mervärdesskatt. Uppgifterna från Förenade kungariket visar att en begränsning av avdragsrätten till 50 % fortfarande ger en i praktiken rättvisande bild av de faktiska omständigheterna vad gäller förhållandet mellan användningen av de berörda fordon som omfattas av de avvikande åtgärderna för affärsbruk och annat bruk än affärsbruk. En förlängning av de avvikande åtgärderna bör dock begränsas till den tid som krävs för att utvärdera de avvikande åtgärdernas effektivitet och om procentsatsen är lämplig. Förenade kungariket bör därför bemyndigas att fortsätta att tillämpa de avvikande åtgärderna under ytterligare en begränsad tidsperiod, fram till och med den 31 december 2022.
- (9) Det bör fastställas en tidsfrist för att ansöka om bemyndigande om en eventuell ytterligare förlängning av de avvikande åtgärderna efter 2022. Förenade kungariket bör också vara skyldigt att lämna in en rapport jämte varje sådan ansökan om förlängning, inklusive en översyn av den procentuella begränsning som tillämpas på avdragsrätten för mervärdesskatt.

---

³ Europeiska rådets beslut (EU) 2019/1810 antaget i samförstånd med Förenade kungariket av den 29 oktober 2019 om förlängning av tidsfristen enligt artikel 50.3 i EU-fördraget (EUT L 278 I, 30.10.2019, s. 1).

⁴ Rådets beslut (EU) 2019/274 av den 11 januari 2019 om undertecknande på Europeiska unionens och Europeiska atomenergigemenskapens vägnar av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 47 I, 19.2.2019, s. 1).

⁵ Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT C 144 I, 25.4.2019, s. 1).

- (10) De avvikande åtgärderna kommer inte att ha en negativ påverkan på unionens egna medel som härrör från mervärdesskatt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 3 i beslut 2007/884/EG ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Detta beslut upphör att gälla den 31 december 2022.

En eventuell ansökan om förlängning av de avvikande åtgärder som godkänns genom detta beslut ska lämnas in till kommissionen senast den 1 april 2022. Ansökan ska åtföljas av en rapport innehållande en översyn av den procentuella begränsning som tillämpas på rätten att dra av mervärdesskatt på kostnader för hyra eller leasing av bilar som inte uteslutande används för affärsbruk.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*
